

Sygnatura akt III AUz 226/17

POSTANOWIENIE

Dnia 28 grudnia 2017 r.

Sąd Apelacyjny w Poznaniu III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSA Jolanta Cierpiał (spr.)

Sędziowie: SSA Marta Sawińska

SSA Małgorzata Aleksandrowicz

Protokolant: st. sekr. sądowy Karolina Majchrzak

po rozpoznaniu w dniu 28 grudnia 2017 r. na posiedzeniu niejawnym

sprawy Przedsiębiorstwa (...) S.A. i R.

G.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w P.

o podleganie ubezpieczeniom społecznym

na skutek zażalenia R. G.

na postanowienie Sądu Okręgowego w Koninie

z dnia 24 października 2017 r. sygn. akt III U 159/17

postanawia:

oddalić zażalenie.

SSA Małgorzata Aleksandrowicz	SSA Jolanta Cierpiał	SSA Marta Sawińska
-------------------------------	----------------------	--------------------

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 24 października 2017 r. w sprawie sygn. akt III U 159/17 Sąd Okręgowy w Poznaniu odrzucił zażalenie R. G. z dnia 27 sierpnia 2017 r. od postanowienia Sądu Okręgowego w Koninie z dnia 21 sierpnia 2017 r. (sprostowane postanowieniem z dnia 01 września 2017 r.), na mocy którego uchylono postanowienie Sądu Okręgowego w Koninie, zawarte w pkt 2 i 3 wyroku z dnia 01 sierpnia 2017 r. w ten sposób, że kosztami zastępstwa procesowego organu rentowego obciążono Przedsiębiorstwo (...) S.A. w K. i R. G. kwotami po 3.600 zł.

Sąd Okręgowy argumentował, iż zarządzeniem z dnia 08 września 2017 r. ubezpieczony został wezwany do uiszczenia opłaty od powyższego zażalenia w kwocie 30,00 zł, pod rygorem odrzucenia zażalenia. Jednocześnie, z uwagi na treść wniesionego przez niego pisma z dnia 01 września 2017 r. zatytułowanego „zażalenie” ubezpieczony został zobowiązany do wyjaśnienia, czy pismo to jest faktycznie apelacją i jeśli tak, o dokonanie opłaty od apelacji w kwocie

30,00 zł w terminie 7 dni pod rygorem jej odrzucenia. Wezwanie zostało doręczone ubezpieczonemu w dniu 20 września 2017 r.

Pismem, które wpłynęło do Sądu Okręgowego w dniu 25 września 2017 r. R. G. oświadczył, że pismo zatytułowane „zażalenie” jest faktycznie apelacją od wyroku z dnia 01 sierpnia 2017 r. i załączył potwierdzenie opłaty od apelacji w kwocie 30,00 zł. Ubezpieczony nie uiścił opłaty od zażalenia na postanowienie z dnia 21 sierpnia 2017 r.

Zażalenie na powyższe postanowienie złożył R. G.. W treści zażalenia wskazał na niestaranność lub manipulację ze strony Sądu, w celu pozbawienia możliwości obrony przed nieuzasadnionym obciążeniem kosztami zastępstwa procesowego w wysokości rażąco odbiegającej od obowiązującego w tym zakresie prawa oraz zasad. Według ubezpieczonego, wyrok z dnia 01 sierpnia 2017 r. został zaskarżony w całości (więc z licznymi postanowieniami Sądu), a odwołujący przyjął, że wezwanie do usunięcia braków formalnych dotyczy całości postępowania apelacyjnego wraz z wydanymi w sprawie postanowieniami, dlatego opłatę wniósł tylko od apelacji.

Wskazując na powyższe zarzuty, skarżący wniósł o uchylenie postanowienia z dnia 24 października 2017 r., przywrócenie terminu poprzez przysłanie stosownego wezwania do usunięcia braków formalnych zażalenia z dnia 27 sierpnia 2017 r., bezzwłoczne przesłanie akt niniejszego postępowania Organowi Apelacyjnemu.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie jest niezasadne i jako takie podlega oddaleniu.

Sąd Apelacyjny wskazuje, że zgodnie z art. 36 w zw. z art. 3 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005r., o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. z 2005 r. nr 167, poz. 1398 ze zm.), odwołujący wnoszący zażalenie od postanowienia sądu I instancji, winien uiścić opłatę podstawową w kwocie 30 zł w momencie wniesienia zażalenia, bądź w terminie wyznaczonym przez Sąd. Prawidłowo przyjął Sąd I instancji, że na podstawie art. 370 k.p.c. Sąd odrzuca na posiedzeniu niejawnym zażalenie, którego braków formalnych strona nie uzupełniła w wyznaczonym terminie. Sąd Apelacyjny w pełni podziela te ustalenia i rozważania oraz przyjmuje za własne, bez potrzeby ponownego ich przytaczania.

W przedmiotowej sprawie pismo z dnia 11 września 2017 r., zawierające wezwanie odwołującego do uiszczenia opłaty podstawowej od zażalenia w kwocie 30,00 zł, wyraźnie zakreślało 7 dniowy termin do uiszczenia tejże opłaty pod rygorem odrzucenia zażalenia. Odwołujący wskazane wezwanie odebrał osobiście w dniu 20 września 2017 r. Tym samym zakreślony termin rozpoczął swój bieg 20 września 2017 r. i zakończył swój bieg 26 września 2017 r. W tym miejscu należy podkreślić, że celem odróżnienia dwóch odrębnych kwestii (zażalenia na postanowienie od apelacji od wyroku) zostało wystosowane do ubezpieczonego drugie wezwanie, również datowane 11 września 2017 r., które zawierało pouczenie i jasno wskazywało, że jeśli pismo ubezpieczonego z dnia 01 września 2017 r. jest apelacją, to ubezpieczony winien jest uiścić opłatę w kwocie 30,00 zł ,w terminie 7 dni, od tej apelacji, a nie zażalenia na postanowienie z dnia 21 sierpnia 2017 r.

W powyższym terminie odwołujący G. nie uiścił opłaty od wniesionego zażalenia, bowiem stosowna opłata została uiszczona dopiero w dniu 30 października 2017 r., co wynika wprost z potwierdzenia wpłaty dołączonego do akt sprawy (k. 172).

Wskazać należy, że określony przez Sąd siedmiodniowy termin do uzupełnienia braków formalnych zażalenia, jest terminem zawitym. Oznacza to, że w przypadku niedotrzymania terminu, dokonana czynność, będzie bezskuteczna. Wskazany termin jest więc obarczony dużym rygorem prawnym i skutek bezczynności uprawnionego w ciągu określonego terminu następuje wygaśnięcie przysługującego mu prawa. Fakt ten jest uwzględniany z urzędu przez sąd lub inny organ powołany do rozpoznania danej sprawy.

Stwierdzić zatem należy, że uiszczenie opłaty sądowej od zażalenia nastąpiło po terminie. Argumenty podniesione przez odwołującego w uzasadnieniu zażalenia są niezasadne, albowiem odwołujący został wyraźnie pouczone w

wezwanu do uiszczenia opłaty podstawowej od wniesionego zażalenia. Sąd I instancji wyraźnie określił w jakim czasie stosowna opłata winna być wniesiona, wskazał numer rachunku na który należy dokonać wpłaty i określił skutki nieterminowego wniesienia opłaty.

Wskazać przy tym należy, że z uwagi na fakt, iż apelacja R. G. odnosi się do całości rozstrzygnięcia zawartego w wyroku (zatem także rozstrzygnięcia o kosztach) zażalenie musiałoby i tak zostać odrzucone.

Mając powyższe na względzie - zażalenie należało oddalić jako bezzasadne, o czym Sąd Apelacyjny orzekł jak w sentencji postanowienia na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.

SSA Małgorzata Aleksandrowicz	SSA Jolanta Cierpiał	SSA Marta Sawińska
-------------------------------	----------------------	--------------------